

MÁTRAI FIGYELŐ

BÚCSÚZUNK EGY NAGYON SZERETETT CICUSTÓL!

Mindössze pár hetesként kerültél hozzánk, a két testvérkéddel együtt. Akkor tavaly augusztus volt. Azóta nevelgettünk óvó gondossággal, szinte komfortos körülményben, ami azt jelentette, hogy a kertés házunk egyik napfényes, zárt kicsi bejárata lett a szállásotok, ahol ruhával bélelt papírdoboz jelentette a kényelmes ágyikótokat. Mindig az igényeitek-ízleseitek szerinti ennivalót kaptátok, olyan macska-eledeleket kellő mennyiségben, amelyeket kedveltetek. Hamar rájöttünk, a reggelit, az ebédet, a vacsorát rendszeresen megköszönted oly módon, hogy az elfogyasztásuk előtt felnézve ránk, a lábainkhoz jöttél és odasimulva, rögtön kezdtél dorombolni. Később a tesóid néha követték e példádát. **TE** mindig betartottad a tisztaság követelményeit, hiszen a

szükségletet — a többi cicával együtt — az e célból a helyiségben hagyott, almot tartalmazó edényben végezted el. A simogatásainkat, babusgatásainkat szinte folyamatosan igényelted, vártad, és ebben mindig részed volt, hiszen lényegében a családuknak tagjainak tekintettünk titeket.

Fél év elteltével egészségesen felcseperedtetek, ami azzal járt, mozgás-teretek kiszélesedett és a nagy udvarunkon túl, használtátok a nagyméretű kertünket. Persze a szomszédba is gyakran átruccantatok a mezsgye dróthálós résein.

A nappal jó részét játékkal töltöttétek, melynek során kergetőztetek, hemperegtetek a fűvön és betonon egyaránt, a nyílt tárolóban lévő, tüzelésre szánt fa-rakásainkat sokszor megmásztátok, sőt, a padlásunkat is gyakran birtokba vettétek. Felejthetetlenül kedves jelenetek voltak, hogy amikor hasogattuk a tüzelni való fákat, ott sündörögtetek körülöttünk, sőt egyikőtök felült a tőkére, jelezve, hogy már elég volt a fárasztó munkából, s pihenjünk egy kicsit. Azután tovább álltatok, folytatva a testi megpróbáltatásaitokat. De, merthogy kandúrok voltatok, az ebbéli foglalatosságotok mindinkább ridegebbé, keményebbé, durvábbá kezdett válni és kicsúcsosodott abban, hogy nemegyszer afféle rajtaütésszerűen letámadva birkóztatok egymással, amely rúgást, karmolást, harapást sem nélkülözött. E küzdelemben a legtöbbször **TE** maradtál alul és ilyenkor nemegyszer fel is visitottál. Ennek ellenére esténként egymáshoz bújva aludtatok. Mi ebből a harmóniára, az igazi testvériségre következtettünk.

Majd nemsokára mégis az történt, hogy reggelként **TE** már nem akartál a többiekkel menni a szabadba, amit a fekhelyeden maradással adtál tudtukra. Mi azonban, mert az alom kitakarítása volt soron, kézi erővel raktunk ki az udvarra, ahol talán megbántódva, vissza se nézve bandukoltál el valamilyen irányba. De nem mentél messzire, mert amikor rövid idő elteltével a boltba indultunk, ott termettél a kapunál, és az egyik lábacskádat a kerítés léce mellett átnyújtva, köszöntél el tőlünk. Többször előfordult az is, hogy a délelőttöt nem a testvéreiddel töltötted, hanem a bejárati lépcsőinken, vagy a házunk melletti betonjárdán ülve-sétálva, s valami fontosat nyávogva akartál hozzánk bejönni. Mivel nem értettük a szándékok okát, az ajtónk zárva maradt előtted. És amikor a különféle holmikkal teli garázsunkat kinyitottuk, azonnal odafutottál és elbújtál a deszkák és zsákok mögött, mi azonban kirángattunk onnan, pedig akkor már életveszélyben érezhetted magad. De még ekkor sem haragudtál ránk, mert később is mindig azonnal siettél hozzánk, ha hívtunk és a közelben voltál.

A végzetesen súlyos hibát azzal követtük el **VELED** szemben, hogy sajnos nem vettük észre: nappal féltél, rettegtél testvéreidtól, akiket az egyre erősödő hormonjaik fordítottak ellened. Az ivarérettségbe hajlás felerősítette a kapcsolatotok elromlását. Valamiért **TE** lettél a célpont, És mindez odavezetett, hogy az egyik este már hiába vártunk a kis műanyagtálba elkészített eledeledhez. Kerestünk a padlásunkon, az ólakban, s minden lehető helyen, ahol eddig megfordulhattál, de nem találtunk meg.

Helybeli ismerőseink azzal vigasztaltak, az elkóborolt macska pár napon belül újra megjelenik. **TE**, nem jöttél vissza. Többek szerint a könyörtelen kandúrcsata áldozata lettél., aminek az is lehetett a következménye, hogy menekülnöd kellett, s mint afféle vándorló migráns, az utcát választottad. Ha eközben jótevőre, egy tisztességes befogadóra lőttél, érezd jól magad az új környezetben!

Isten kicsi állatkája, **NAGYON SZERETETT CIRMOS CICUSUNK**, ha azonban már nem vagy az élők sorában és a holttestedet sem sikerült felkutatnunk, hogy eltemethessük, pihenjél valahol békében, a mi az emlékeinkben örökre megőrzzük!

Még annyit: az ivartalanítási műtéten túl vannak a testvéreid, akik már nyugodtak, szelídek, kedvesek! A sorsod szomorú végzete, hogy már nem lehetsz közöttük!

Fájó szívvel búcsúzik **TŐLED** a két gazdi:

ZSUZSA néni és ÁRPI bácsi

2020. február 20. Frissítve: 2020. február 24.

Írta: **VELKEI ÁRPÁD**

főszerkesztő

INFORMÁLJA, KÉRDEZZE, OLVASSA
a rendszerváltozás veszteseinek készülő
VILÁGHÁLÓS NÉPÚJSÁGUNKAT,
a
FÜGGETLEN MAGYARORSZÁGOT!

Internetes cím: www.fuggetlenmagyarorszag.hu
E-mail cím: fuggetlenmagyarorszag@fuggetlenmagyarorszag.hu

Levélcím: **3247 Mátraballa, Fő út 113.**

Vezetékes telefon: **06-36/563-169**

Mobiltelefon: **06-20/394-6360**